Doğan Kardeş

SAYI 22 31 MAYIS 1971 75 KURUŞ

ORKESTRANIN
KONTRBASÇISI

Bale Yıldızı

6

BARBARA, ÜNLÜ BİR BALERİNİN OLAN NİNESİNİN ESKİDEN KALMA PABUÇLARINI GİYİNCE, KENDİNE GÜVENİ ARTIYOR. DAHA İYİ OYNUYOR. DU... BUNU EN SONUNDA BALE ÖĞRETMENİ DE KABUL ETTİ. KIZIN, DERSLERDE BU PABUÇLARI YANINDA TAŞIMASINA İZİN VERDİ...

ÖĞRETMENİMİ SEVMEYE BAŞLADIM, ÇÜNKÜ BANA ANLAYIŞ GÖSTERDİ... ŞİMDİ DAHA BÜYÜK BİR İSTEKLE ÇALIŞACAĞIM!

PEKİ PABUÇLARI YANINDA NASIL TAŞIYACAKSIN?

DERSE GELİRKEN GETİRİRİM, ÇALIŞMEKEN YALNIZ BAĞLARINI BELİME BAĞLARIM. BÖYLECE TILSIMI ÜZERİMDE TAŞIMIŞ OLURUM!

İYİ DÜŞÜNDÜN KIZIM! GEL SENİ YENİ HAZIRLANAN BALENİN PROVASINA GÖTÜREYİM...

ACABA BİR GÜN BEN DE BÖYLE BİR BALEDE ROL ALACAK MIYIM?!..

BİLİYORUM, BU OLGUNLUĞA ERİŞEBİLMEK İÇİN ÇOK... ÇOK ÇALIŞMAK GEREK. BEN DE YILMADAN ÇALIŞACAĞIM!!

AH, PABUÇLARIM! SİZ BANA YARDIM EDECEKSİNİZ!

ERTESİ GÜN BARBARA, ÖĞRETMENİN VERDİĞİ PABUÇLARI AYAĞINA GİYMİŞ, DİĞERLERİNİN DE BAĞLARINI BELİNE SARMIŞTI...

HAZIR MISINIZ ÇOCUKLAR? BAŞLIYORUZ!

ÖĞRETMEN ÇOCUKLARLA AYRI AYRI İLGİLENİYOR, ONLARIN YANLIŞLARINI DÜZELTİYORDU...

SEN, MARY, SU-RATINI AŞMA BAKAYIM! SARIN DUR! TAMAM!

ŞİMDİ DE ÇOCUKLAR, NASIL YÜRÜYECEĞİNİZİ ÖĞRETECEĞİM SİZE!

GELECEK HAFTA: BULUNDU, GENE KAYBOLDU!

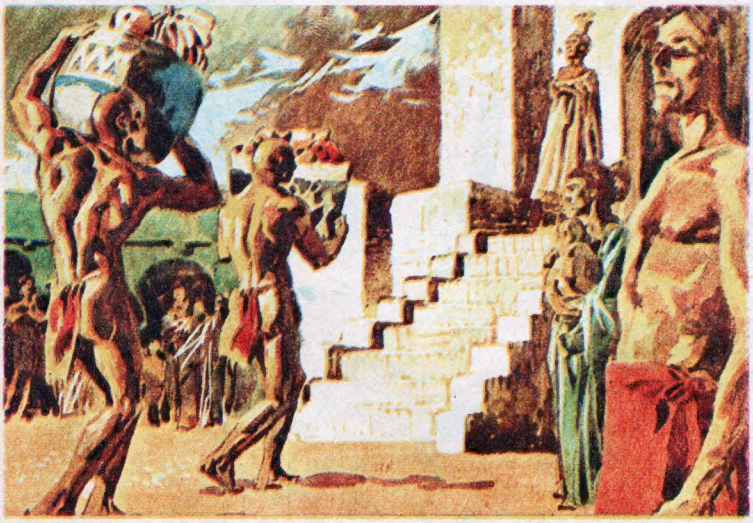

SUMERLER ve BABİLLİLER — 2 —

Sumerler aşağı Mezopotamya'da, Kalde'nin güneyinde Sinea ya da «Sumer Ülkesi» denen bölgeye yerleşmişlerdi. Kurdukları köy ve kasabalar zamanla büyüyüp gelişmiş ve birer şehir durumunu almıştı. Bu Sumer site'leri (şehirleri) Tanrı adına yapılan bir tapınakla onun çevresindeki evlerden meydana gelirdi. Sitenin etrafı da surla çevrilirdi.

Sumer Ülkesi'nde her site kendine bağlı köy ve kasabaları yönetimi altında bulunduran birer küçük devletti. Siteleri yöneten prenslere «Patesi» adı verilirdi. Tanrı vekili olarak görev yapan bu prensler aynı zamanda şehrin baş rahibiydi. Bu bakımdan hem dinî hem siyasi kuvvete sahiptiler. Baş rahipler dinî törenleri yönetirler, tanrıya adanan kurbanları keserlerdi. Sumerlilerin dinî inanışları bütünüyle dünyayla ilgilidir. Onlarca mutluluk da felâket de dünyadadır. Tapınmaya ve sunulan kurbanlara, yiyeceklere karşı tanrılardan, hastalanmamak, fakir düşmemek ve çok yaşamak gibi şeyler istenirdi, Sumerlerin tanrıları insana benzerdi ve bunlar hep iyilik tanrılarıydı. En büyükleri gök tanrısı «Anu», yer tanrısı «Enlil» ve okyanuslar tanrısı «Enki» ydi. Tanrıların sarayı kabul edilen tapınaklara «Ziggurat» denirdi. Tanrının karısı ve çocuklarıyla burada oturduğu kabul edilirdi. Halk tanrıları için yaptıkları adakları bu saraya getirip bırakırlardı. Önemli günlerde tanrıların heykelleri şehirde dolaştırılır ve sonra yeniden yerlerine konurdu.

Sumer Ülkesi'ndeki şehir devletleri arasında savaş hiç eksik olmazdı. Kuvvetli bir prens, yakınındaki şehirlere saldırarak onları egemenliği altına alıyor ve kendisini kral ilân ediyordu. Prensler arasıra dıştan gelen tehlikelere karşı birleşiyor ve aralarından birini kral seçiyorlardı. Sumerler bu kralara «lugal» adını verirlerdi.

EKMEK AĞACI

Büyük Okyanus'taki Polinezya ve Mikronezya adaları halkının kutsal bitkisi olan ekmek ağacıyla ilgili birçok efsane ağızdan ağıza dolaşır. Avrupalı ilk kâşifler bu adalara ayak bastıkları zaman ahalinin buğday ekimi yapmdaığı hlde ekmek pişirdiklerini hayretle görmüşlerdi. Ekmek için gerekli un bir ağacın meyvesinden elde ediliyordu. Bu durum Avrupalılar için o kadar şaşırtıcı oldu ki bitkiyi incelemek üzere bilim adamları bir sefer düzenlediler. Ekmek ağacı meyvelerinin besin değeri ölçülecek ve bitkinin Avrupa ikliminde yetişip yetişmeyeceği incelenecekti. «Bounty» adlı gemiyle yapılan bu bilimsel keşif yolculuğu ne yazık ki hayal kırıklığıyla sonuçlandı. Çünkü ekmek ağacı ancak nemli bir iklimde ve bereketli topraklarda ürün verebiliyordu.

Ekmek ağacının boyu yirmi metreye kadar uzar. Yaprakları kalın ve büyüktür. Tahtası tekne yapımına elverişlidir. Kabuklarından dokumacılıkta kullanılabilen iplikler çıkarılır. Yılda üç defa meyve verir. Meyvelerin boyu 10 - 30 santim arasında değişir. Eti beyaz olan meyvenin haşlaması ve kızartması yapılır. Kurutulmuş meyve buğday ununa benzer bir un verir. Üç ağaç bir insanın bir yıllık besin ihtiyacını karşılar.

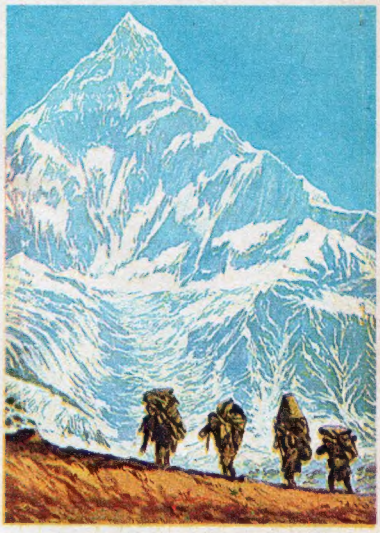

ASYA — Himalayalar üzerindeki Kanchenjunga tepesi (8.597 m.) Everest ve K^2'den sonra yeryüzünün üçüncü yüksek noktasıdır. Nepal ile Sıkkım arasında bulunan bu tepe 1955 yılında bir İngiliz dağcılık heyeti tarafından fethedilmiştir.

AFRİKA — Kuzey Afrika'da yaşayan Araplar, kuşları palmiye ağaçları üzerine astıkları kapanlarla yakalarlar. İki bölmeli olan bu kapanların bir bölmesinde ökse için konmuş aynı türden bir kuş bulunur.

KUTUP AYISI

İstanbul Devlet Opera ve Balesi, Kurt Longa'nın yazdığı ve ünlü besteci Ralph Maria Siegel'in bestelediği «Polaria Afrika'da» müzikli oyununu sahneye koymuştur. Doğan Kardeş, bu sayısında dünya prömiyerinin Istanbul'da yapıldığı bu müzikli oyunu konu ve fotoğraflarıyla kardeşlerine tanıtmaktadır.

BİRİNCİ PERDE

TABLO I

KUZEY KUTBUNDA

Kuzey Kutbu. Gri ve bulutlu bir gökyüzü. Buzdağlı ve buz parçalı deniz. Kutup ayısı Aysebia, annelik görevini yerine getirmek için, kızı Polaria'ya bir buz parçası üzerinde yüzme dersi vermektedir. Tembel ve haylaz bir yavru olan Polaria, yüzme dersine yanaşmak istemez. Oysa yaşaması için balık tutmak zorundadır. Bu işi de yüzme bilmezse yapamıyacaktır.

AYSEBİA
Dur! Bir, iki, üç! Bir, iki üç!

POLARİA
Aman be, bu iş ne de güç!
Uykum var, beni yatır.

AYSEBİA
Ne tembelsin! Ne miskinsin!
İyi kız olsan, söz dinlersin!
Ayının yüzme bilmeyeni,
Ölmüş bilsin kendini!

POLARİA
Dur, bir iki üç, bir iki üç!
Aman be, bu iş ne de güç!
Bir ve iki, bir ve iki,
Bıktım, öf yettii

Bu sırada fok Posbıyık gelir. Aralarındaki konuşmadan, Polaria'nın Pamukçuk adlı bir küçük kardeşi olduğu ve insanlar tarafından kaçırıldığı anlaşılır.

Aysebia ile Posbıyık, bir de beraberce Polaria'ya yüzme öğretmeyi denerler. Polaria her ikisine de isyan eder:

İstemem, istemiyorum.
Sudan nefret ediyorum.
Çok soğuk ve de çok ıslak
Dersler dedi canıma takı

Polaria, küçük kardeşi Pamukçuğu bulmak için Afrika'ya geldiğini anlatır.

...
Öğrenmiyeceğim işte
Söylüyorum yüzünüze
Canım da çok sıkılıyor
Keyfim de kaçıyor
Aman of!

Annesi dayanamaz, kızına güzel bir dayak atar. Dayağa sinirlenen Polaria, insanların bırakmış olduğu bir çadır direğini ve çadır bezini yelken yapar, küçük kardeşi Pamukçuğu bulmak için yollara koyulur:

Gidiyorum işte ben uzaklara
Pamukçuğumu kurtarmaya
Kaybetmesem ben cesaretimi
Beraber döneceğiz yuvaya
Gidiyorum ben çok uzaklara çok uzaklara
Gidiyorum işte ben uzaklara
Etrafım deniz, deniz, deniz
Masmavi deniz
Vardım uzaklara
Onu kurtarmaya
Böylece serüvenli yolculuk başlar.

TABLO II

AFRİKA KIYILARINDA

Afrika kıyılarında, bilmediği bir ülkededir şimdi Polaria:

Rüzgâr savuruyor beni
Bu ülkelere getirdi
Yeşilin ne çok çeşidi
Güneş böyle mi yakar?
Nerde buzdağı ve kar?
Ah, vatanım kutuplar!

Birdenbire Orangutan Utano'yu ve oğlu Bimbo'yu görünce korkudan ödü kopar, hemen bir köşeye saklanır. Utano ile Bimbo kendilerini tanıtırlar:

Baba ile oğlu
Herkesin dostu
Birimize dokunan
Olur bizimle zorlu!

BİMBO

Koşar hemen baba
Ayağının altına aldığı gibi
İndirir kafaya kafaya.

UTANO

Baba ile oğlu
Herkesin dostu
Kılımıza dokunan, bilsin:
Pişmanlıktır sonu!

İKİSİ

Ormanda dolaşırız,
El ele veririz,
Selâm vererek dostlara
Gelip geçeriz...

Şarkının sonunda dans etmeye başlarlar. Dans sürüp giderken Bimbo, gizlendiği köşede Polaria'yı fark eder. Çaresizlik içinde Polaria meydana çıkar. Her ikisine başından geçenleri anlatır, küçük kardeşi için buralara sürüklendiğini söyler.

Utano, oğlu Bimbo'yu Polaria ile oynamak üzere yalnız bırakır. Bu sırada, ellerinde yemişlerle maymunlar çıkagelirler. Bimbo'yu Polaria ile oynamak üzere yalnız bırakır. Bu sırada, ellerinde yemişlerle maymunlar çıkagelirler. Bimbo, Polaria'yı maymunlarla tanıştırır. Maymunlar bu uzak ülkeler konuğu için dans ederler. Sonra, bir insan kokusu alıp dört bir yana dağılırlar. Gelen, hayvan dilleri uzmanı Profesör Şnakeri'dir. Profesör, bütün hayvanlarla olduğu gibi Utano ve Bimbo ile de dostluk kurmuştur. Polaria'yı da kendisine tanıştırırlar. Profesör ile Utano konuşmak üzere uzaklaşınca, Bimbo da Polaria'ya çeşitli danslar öğretir: gavot, menüe, vals, fokstrot, mambo, çarlston ve pop müziği bu gösterileri süsler:

BİMBO

Yüzyıllardır insanlar dans ederler
Hoplarlar, zıplarlar, daha da neler
El ele, sıkı sıkı
Tutuşup sarılırlar...

POLARİA

Buz üstünde bizde de azarlar.
Kemanlar, flütler, sazlar da çalarlar
Çok eskiden bile, mum ışığında
Pek kırıtırlarmış gümüş perukalarıyle...

Dans devam ederken, Bimbo bir tehlike sezer. Polaria'yı oradan uzaklaştırır: Ortaya iki hayvan avcısı, Cek ile yardımcısı Volo çıkmıştır. İçinde bir et parçası bulunan kafeslerini, tuzak olarak hazırlayıp çalılıkların arasına gizlerler... Et kokusu alan Polaria, Bimbo'nun bütün uğraşmalarına rağmen dayanamaz, kafese girer, arkasından da Bimbo'yu sürükler. İkisi de tuzağa yakalanırlar. Hayvan avcıları da avlarıyle birlikte kafesi alıp oradan uzaklaşırlar. İmdat seslerini duyan Profesörle Utano, çocukların kaçırıldıklarını anlarlar. Avcıları uzaktan, hüzünle izlerler. Perde onların acılı şarkılarıyle sona erer.

Profesör ve Utano, çocukların kaçırıldığını anlarlar ve acılarını şarkıyla dile getirirler...

(Arkası 10. sayfada)

DEVLER ÜLKESİ

(20)

KAPTAN ! PİLOT STEVE, ARKADAŞI MÜHENDİS MARK VE İKİNCİ PİLOT DAN; BİLMEDİKLERİ BİR GAZIN ETKİSİYLE BAYILAN İKİ ARKADAŞLARINI DOKTORA GÖTÜRMÜŞLERDİ. O SIRADA HASTANEYE GİREN SİLAHLI HAYDUTLAR, DOKTORU ZORLA ALIP GÖTÜRDÜLER... DOKTORU KURTARMAK İSTEYEN STEVE VE ARKADAŞLARI DOKTORUN BULUNDUĞU KÖŞKE GİRMEYİ BAŞARMIŞLARDI.

GELECEK HAFTA : *SAVAŞÇININ KILICI!.*

İKİNCİ PERDE

KARAMEŞ PAZAR YERİNDE

Karameş'te bir pazar yeri. Satıcılar, mallarını dans edip şarkı söyleyerek satmaktadırlar:

Karameş'te pazar var
Satılık mallar var
Rengârenk çeşitlerle

Daha neler, neler var.

Satıcılar malların çeşitlerini bir bir sayıp överken, şehrin sultanının hayvanat bahçesi müdürü çıka gelir. Hiç görülmemiş, nadir bir hayvan aramaktadır. Şehre iki yabancının geldiğini ve yanlarında da hiç görülmemiş iki hayvan olduğunu öğrenir. Gelen yabancılarla konuşur ve sultanı davet için ayrılır. Cek ile Volo da hurma şarabı içmek üzere meyhaneye girerler.

Bimbo ile Polaria, bağlandıkları köşeden doğrulurlar. Sultanın hayvanat bahçesine götürüleceklerini anlamışlardır. Üzüntü içindedirler:

Ümidimiz, ah arzumuz
Bitti artık, kalmadı.
Gözyaşları hiç dinmeyecek.

BİMBO

Uzun yeşil palmiyeler
Sıcak kum ve dalgalar
Kalmadı, bitti artık
Karanlık, yeşil ormanlar.

POLARİA

Beyaz Buzlar, pırıl pırıl yıldızlar
Soğuk sular
Bir rüya oldu.

İKİSİ

Ümidimiz, ah arzumuz
Bitti artık, kalmadı.
Ömür boyu
Gözyaşları mı?

Sultan, maiyeti ile gözükür. Satıcılar ortaya çıkar. Önce, yılan oynatıcısı, kobra yılanını oynatır. Sultan, hayvanları görmek ister. Bimbo'yu beğenmez, sarayında pek çok maymun vardır. Kutup ayısını görünce kahkahayı basar. Öyle ya, hayvanat bahçesinde bir de kutup ayısı vardır. Bunu işiten Polaria, kardeşi Pamukçuğun hayvanat bahçesinde olduğunu öğrenir. Cek ile Volo, sultanın kızdığını görerek, durumu düzeltmek için ortaya cariyeleri çıkartır. Cariyelerin dansına Polaria ile Bimbo da katılır. Sultan hepsini beğenir, saraya alınmalarını emreder.

Sultan uzaklaşınca, Polaria'yı yüksek bir fiyata satmak için Cek ile Volo plan kurarlar: Pamukçuğu zehirleyeceklerdir. Polaria tek kalınca daha çok para edecektir. Onlar gidince, Profesörle Utano gözükürler, hemen

Polaria ile Bimbo'yu zincirlerinden kurtarırlar. Tanınmasınlar diye de onlara kadın giysileri giydirirler. Ayak sesleri duyulur. Hepsi bir yana saklanırlar. Gelenler Vali ile Karameş ordusundan iki askerdir. Hayvanları almak için gelmişlerdir. Yerlerinde bulamayınca, avcıların alıp saraya götürdüklerini tahmin ederler. Cariyeleri almak isterler. Polaria ile Bimbo'yu kadın kılığında görünce, cariye diye alıp saraya götürürler.

Cek ile Volo, Pamukçuğu öldürmek için zehirli kurabiyeyi hazırlarlar. Bimbo ile Polaria'yı yerinde bulamayınca, Vaçli'nin onları saraya aldırdığını sanırlar.

ÜÇÜNCÜ PERDE

SULTANIN SARAYINDA

Sultan Hacıbaba'nın sarayında bir salon. Cek ile Volo parayı öven şarkılarıyle gelirler. Sonra Vaçli gelir. Aralarında geçen konuşmalardan, hayvanların yok oldukları anlaşılır. Cek ile Volo hayvanları bulmak üzere çıkarlar. Vaçli panik halindeyken, saraya hayvan dilleri uzmanı Profesörle yardımcısının (Utano'nun) geldiği bildirilir. Vaçli hemen küçük kutup ayısı Pamukçuğu getirtir. Yemeden içmeden kesilmesinin nedenini profesörden rica eder. Profesör Pamukçukla konuşur, ablasının sarayda olduğunu ona söyler. Pamukçuğun neşesi yerine gelir. Vaçli memnun olmuştur, Pamukçuğu alır çıkar. Profesör ile Utano, yalnız kalınca, cariye kılığında Bimbo ile Polaria çıka gelir. Bir ayak sesi üzerine uzaklaşırlar. Gelen sultandır. Vaçli, sultana hayvanların çalındıklarını haber verir. Sultan, hayvanların mutlaka bulunmasını söyler.

Pamukçuk Sultan'ın isteği üzerine dans eder...

Bu arada, teselli bulmak için, cariyelerin dans etmelerini ister. Cariyelerin dansına, Bimbo ile Polaria da komik hareketlerle katılırlar. Keyfi yerine gelen sultan, Pamukçuğun da dans etmesini ister. Cek zehirli kurabiyeyi yedirmek üzere Pamukçuğu yanına çağırır. Polaria, dehşetle yerinden fırlar ve bu arada başındaki örtü düşer. Bimbo da Polaria'nın arkasından gittiğinden aynı şey onun da başına gelir.

Sultan, bu ne rezalet diye yerinden fırlar. Çalınan hayvanlar ortaya çıkmıştır. Profesör, Utano, Bimbo, Polaria ve Pamukçuğu zindana gönderir. Cekle Volo yalnız kalırlar. Sultan onlara, cariyelerin ve hayvanların parasını ödeyecektir. Ama parayı çok az bulan Cek ile Volo, sultan hazine dairesinden dönünce, üstüne çullanıp elini ayağını bağlarlar. Hazine dairesine girip orasını soyacaklardır. Onlar hazine dairesindeyken bizim ahbaplar ortaya çıkar ve sultanı kurtarırlar. Olay anlaşılmıştır. Cek ile Volo, ceza olarak hayvanat bahçesinde görevlendirileceklerdir. Polaria ile Pamukçuğu Kuzey Kutbuna göndermek üzere, sultanın, geri kalmış ülkelere yardım fonundan verilen uçak hazırlanır. Sahne yolculuk şarkısıyla son bulur:

Yolculuk! Yolculuk!
Gidelim artık!
Vatana yolculuk,
Vatanımıza!
Vakit geldi. Biz hazırız!
Hoşça kalın, hoşça kalın!

Polaria ve Pamukçuk Kuzey Kutbu'na gitmek üzere hazırlanan uçağa binmeden önce sevinçle dansederler.

FİNAL

KUZEY KUTBUNDA

Uçak Kuzey Kutbuna gelmiştir. Çocuklar annelerine teslim edilirler. Oyun mutlu bir biçimde sona erer:

Bugün hepimiz mutluyuz
Döne döne dans ederiz.
Oyunumuz bitti!
Kurtuldu Polaria!
Kurtuldu Polaria!

MURAT ERTEL (1964)
(Polaria oyununa ayırdığımız bu sayfalardaki resimleri çizen kardeşimiz)

SÜPER 3 SERSERİ GEZEGEN

Dünyaya çarpacağı sanılan serseri gezegende karşılarına çıkan ihtiyar kral Süper-3 ekibine gezegeninin lânetlenmiş olduğunu söyler. Büyünün çözülmesi için kırmızı elması ele geçirmek gerekmektedir.

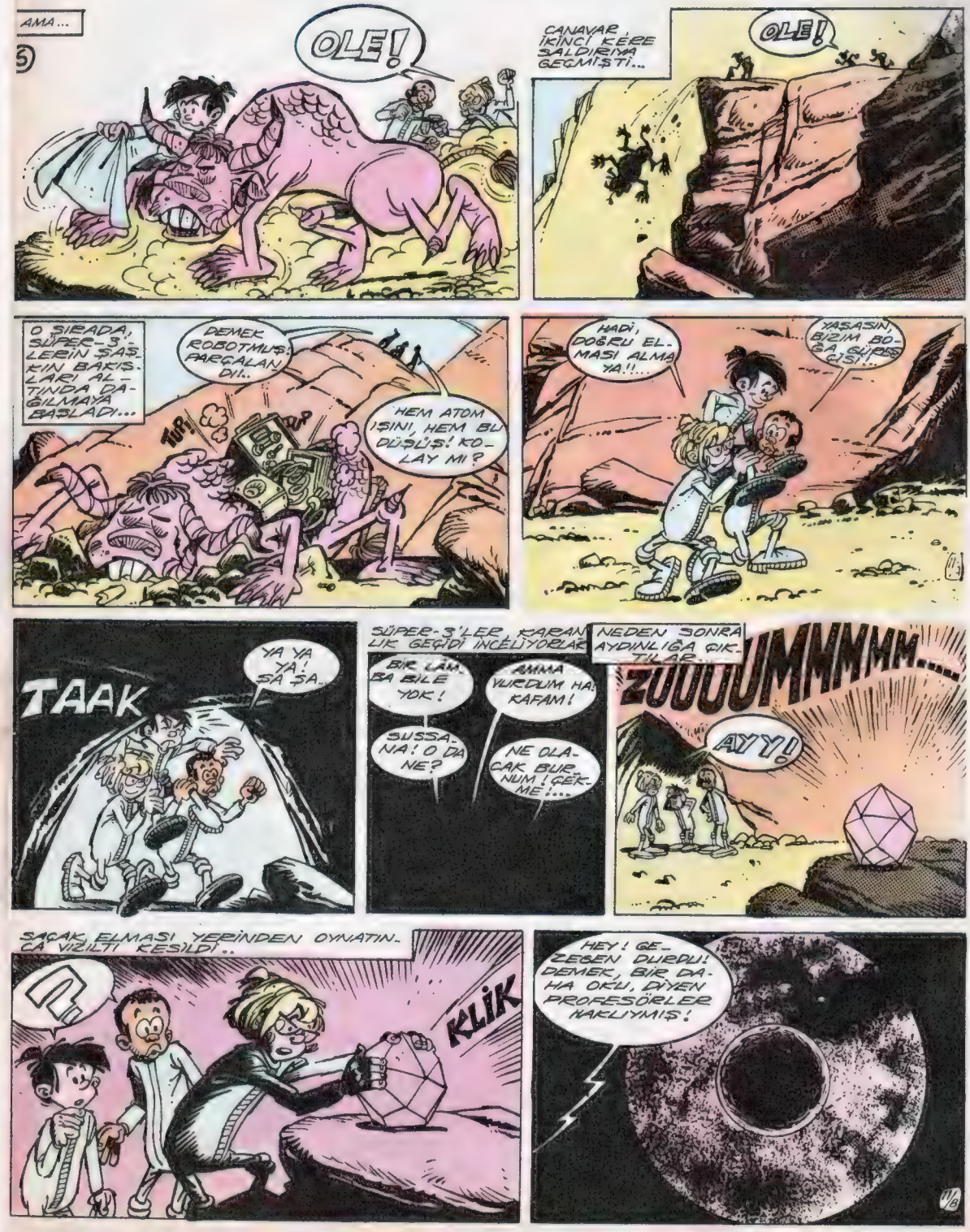

VE O GÜNDEN SONRA GÜNEŞ SİSTEMİNDE DOKUZ DEĞİL, ON GEZEGEN VARDI...

BUNLARDAN DA ÇÖP ÇIKTIĞINA GÖRE FAZLA MESAİ YAPMAMIZ GEREKİYOR!

UZAY GÖR ADAMASI

HB-P1

NASIL BAŞARDINIZ, BU İŞİ?

YAŞASIN!

ASLINDA BU ELMAS, ELEKTRO MANYETİK IŞINLAR YAYAN BİR MAKİNENİN DÜĞMESİYMİŞ! İŞTE BÖYLE.....

ELMAS YERİNDEN OYNAYINCA, DEVRE KESİLDİ, IŞINLARIN GEZEGENİ İTME GÜCÜ YOK OLDU, GEZEGEN DURDU!

BU MAKİNEYİ ORTADAN KALDIRIRIZ, GEZEGENİNİZ KURTULUR

YA CANAVAR?

ZAVALLICIK! DARMADAĞIN OLDU!..

SÖYLEDİKLERİNİZDEN TEK KELİME ANLAMADIM! AMA BEN VE HALKIM NE KADAR TEŞEKKÜR ETSEK AZDIR!

YAŞASIN

SÜPER-3, DÖNÜŞ YOLCULUĞUNA BAŞLAMIŞTIR!...

KİM ALDI, KİRALDAN BU ALLAHIN BELASI ARMAĞANLARI?...

HA! HA! HA!.....

YOK!

SON

Tarzan

30

TARZAN'LA DOSTLU JAD-BAL ADINDAKİ ARSLAN, BUVOLOS YERLİLERİNİN KÖYLERİNİ YAKIP YIKAN CANAVAR GERGEDANIN PEŞİNE DÜŞERLER... SAVAŞÇILARLA BİRLİKTE ONUN DAĞLARIN İÇİNDEKİ İNİNE GİRERLER...

...CANAVARIN SALDIRDIĞI KÖY ALEV ALEV YANIYOR, İNSANLAR KOŞUŞUYORLARDI...

ÖNCE BİR SAVAŞÇI, ÖNCÜ OLARAK GİDİP CANAVARIN YERİNİ TAM OLARAK TESBİT ETTİ. SONRA TARZAN, JAD-BAL VE SAVAŞÇILAR HEP BİRLİKTE İNE GİDEN YOLDA İLERLEDİLER...

DİKKATLİ OLUN ARKADAŞLAR! CANAVAR BİRDEN ÜZERİMİZE SALDIRABİLİR...

ÇİTALAR ÖNDE! ÖNCE ONLAR SALDIRIRLAR...

BUNLAR AV İÇİN TERBİYE EDİLMİŞ HAYVANLARDIR. CANAVARI BİR ZAMAN İÇİN OYALARLAR...

ÇİTALARIN KAÇTIĞI ANDA DA SENİN DOSTUN ARSLAN SAVAŞA GİRER!

JAD-BAL SAVAŞI KAZANACAKTIR! HİÇ TELAŞLANMAYIN!.

BILL ELLIOT JOHN CELARDO

JAD-BAL! İŞTE CANAVAR GERGEDAN! SALDIR ONA!!!

Edgar Rice Burroughs, Inc.—Tm. Reg. U. S. Pat Off.
Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

4-9-1970

JAD-BAL, SANKİ TARZAN'IN SÖYLEDİKLERİNİ ANLIYORMUŞ GİBİ UZUN UZUN CANAVAR GERGEDANA BAKTI. NASIL SALDIRACAĞINI DÜŞÜNÜR GİBİYDİ....

CANAVAR SENİN ARSLANI PARÇALIYACAK!

KORKMA TUZZLU! JAD-BAL İYİ DÖVÜŞÇÜDÜR!

JAD-BAL, ARENAYA ÇIKAN GLADYATÖRLER GİBİ GERGEDANA DOĞRU YAVAŞÇA İLERLEDİ...

...ŞİMDİYE KADAR HİÇ BİR ASLAN, GERGEDANLA YAPTIĞI SAVAŞTA ONU YENEMEMİŞTİ... ŞİMDİ DE ÖYLE Mİ OLACAKTI?...

JAD-BAL, DİŞLERİNİ CANAVARIN BOYNUNA GEÇİREBİLİRSE TAMAMDIR.

AMA BAKALIM CANAVAR, ARSLANI YANINA SOKACAK MI?.. BOYNUZUNU BİR YERLEŞTİRİRSE...

4-16-1971

JAD-BAL CANAVARA YAKALANMADAN ETRAFINDA DOLAŞIYORDU.

VE BİR FIRSATINI BULUP SALDIRDI!...

ARKASI VAR

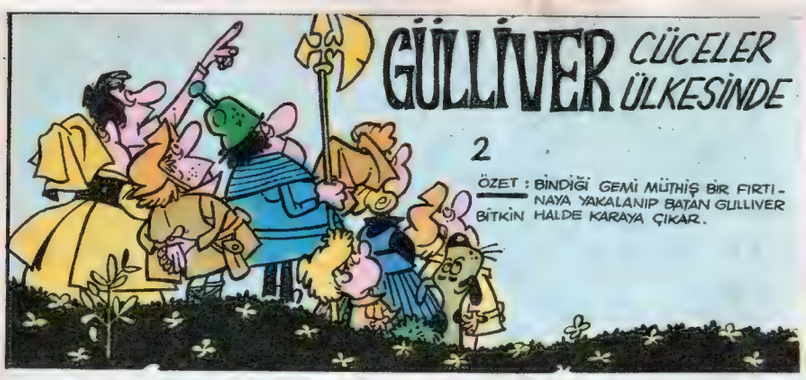
GÜLLİVER CÜCELER ÜLKESİNDE
2
ÖZET : BİNDİĞİ GEMİ MÜTHİŞ BİR FIRTINAYA YAKALANIP BATAN GULLIVER BİTKİN HALDE KARAYA ÇIKAR.

O DA NE ? KUMSALDA BİR DEV ADAM YATIYOR !

AMAN ALLAHIM ! NE KADAR DA AĞIR ! ATIMA YÜKLEYİP GÖTÜRMEM İMKÂNSIZ !

EN İYİSİ ŞEHRE GİDİP YARDIM İSTEMEK !

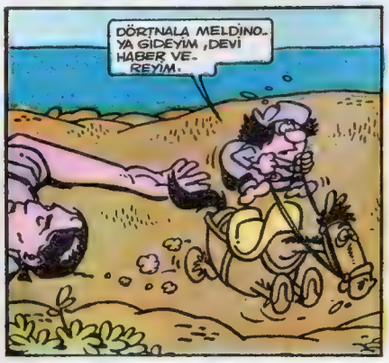
DÖRTNALA MELDİNOYA GİDEYİM , DEVİ HABER VEREYİM.

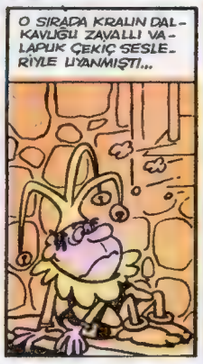
O SIRADA KRALIN DALKAVUĞU ZAVALLI VALAPUK ÇEKİÇ SESLERİYLE UYANMIŞTI...

EYVAH ! BENİM İÇİN DARAĞACI YAPIYORLAR ! BEN DE KRALI GÜLDÜRMEYE ÇALIŞIYORLAR SANMIŞTIM !

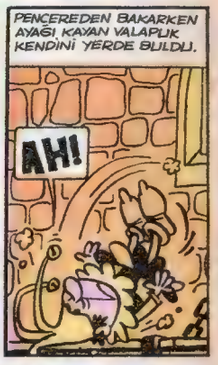
PENCEREDEN BAKARKEN AYAĞI KAYAN VALAPUK KENDİNİ YERDE BULDU.
AH!

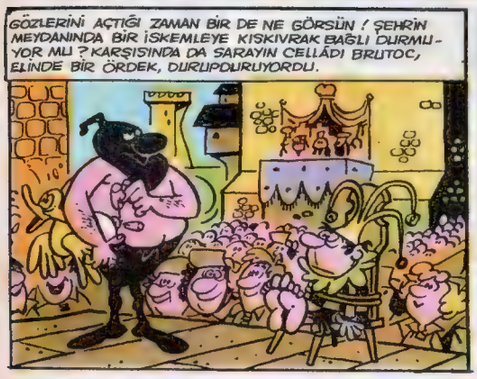
GÖZLERİNİ AÇTIĞI ZAMAN BİR DE NE GÖRSÜN ! ŞEHRİN MEYDANINDA BİR İSKEMLEYE KIŞKIVRAK BAĞLI DURMUYOR MU ? KARŞISINDA DA SARAYIN CELLÂDI BRUTOC, ELİNDE BİR ÖRDEK, DURUPDURUYORDU.

AZ SONRA, MESLEĞİNİN BÜTÜN İNCELİKLERİNİ GÖSTEREREK İŞE GİRİŞTİ. ÖRDEKTEN KOPARTTIĞI BİR TÜYLE, TABANLARINI GIDIKLAMAYA BAŞLADI. VALAPUK GÜLE GÜLE ÖLDÜRÜLECEKTİ.
KAH KAH KAH.. KİH KİH KİH !

TAM O SIRADA BEKLENMEDİK BİR ŞEY OLDU. KIYIDA GULLIVER'İ GÖRMÜŞ OLAN ASKER YILDIRIM GİBİ GELMİŞ, KRALA DOĞRU KOŞUYORDU.
MAJESTE ! MAJESTE ! BİR HABERİM VAR !
HA.. HA.. HA.. Hİ.. Hİ.. Hİ...

DALGALAR KIYIYA BİR DEVİ SÜRÜKLEYİP ATMIŞ ! KOCAMAN, GERÇEK BİR DEV !

DURUN ! MAHKÛMUN GÜLMESİNDEN BİR ŞEY DUYMUYORUM !

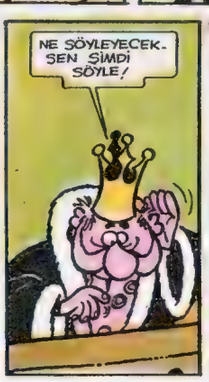
NE SÖYLEYECEKSEN ŞİMDİ SÖYLE !

MAJESTE ! ADANIN KIYISINDA DALGALARIN SÜRÜKLEDİĞİ BİR DEV YATIYOR !
NE ? DEV Mİ ?

BAŞVEKİLİM , SANA SÖYLÜYORUM ; ÇABUK DAVULU TOPLA , BÜTÜN ADADA SIKIYÖNETİM İLÂN ET !

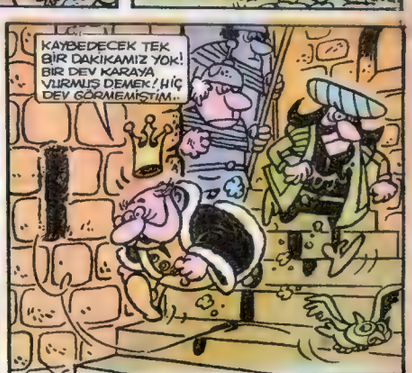
KAYBEDECEK TEK BİR DAKİKAMIZ YOK ! BİR DEV KARAYA VURMUŞ DEMEK ! HİÇ DEV GÖREMEMİŞTİM..

AZ SONRA...
SİZE YOL GÖSTEREYİM MAJESTE !

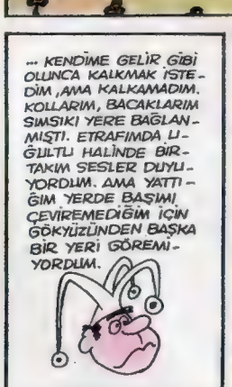
... KENDİME GELİR GİBİ OLUNCA KALKMAK İSTEDİM , AMA KALKAMADIM. KOLLARIM, BACAKLARIM SIMSIKI YERE BAĞLANMIŞTI. ETRAFIMDA LÜGÜLTÜ HALİNDE BİR TAKIM SESLER DUYUYORDUM. AMA YATTIĞIM YERDE BAŞIMI ÇEVİREMEDİĞİM İÇİN GÖKYÜZÜNDEN BAŞKA BİR YERİ GÖREMİYORDUM.

NE OLDU BANA BÖYLE ?

SAÇLARIMDAN DA BAĞLANDIĞIM İÇİN BAŞIMI DA KIPIRDATAMIYORDUM.
SIMSIKI BAĞLANMIŞIM. BU DA NE DEMEK OLUYOR ?

BACAĞIMIN ÜZERİNDEN DOĞRU BİR ŞEY GELİYOR, AMA NEDİR ACABA ?

BAKTIM, BU PARMAK BOYUNDA BİR İNSANDI. AKLIN ALMAYACAĞI KADAR KÜÇÜK BİR İNSAN...
HEKMAK DEGUL !
BU, KÜÇÜCÜK BİR CÜCEYDİ, AMA NE DEDİĞİNİ ANLAYAMADIM.

SİZE HOŞ GELDİNİZ DEMEYE GELDİM. BEN BU ÜLKENİN KRALIYIM. NEREDEN GELDİĞİNİZİ, MAKSADINIZIN NE OLDUĞUNU ÖĞRENMEK İSTİYORUM !
ONA , ETEKLERİYLE BURNUMU GIDIKLADIĞINI NASIL SÖYLEYEBİLİRDİM Kİ...

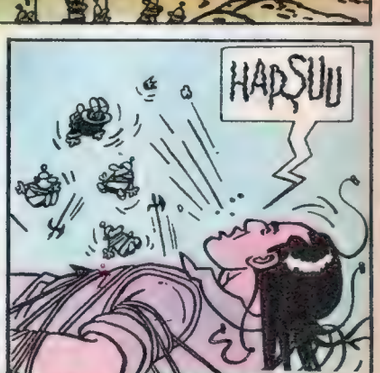
HAPŞUU
ARKASI VAR

ORMANDAKİ BALIKLAR

Türkçesi: **AFŞİN ŞAHİN**

Çok eski zamanlarda, zalim bir derebeyinin yanında çalışan yoksul bir köylü vardı. O kadar yoksuldu ki, çok zaman içecek bir tas sıcak çorba bile bulamıyordu. Bir gün, derebeyinin tarlalarını sürerken sabanı sert bir cisime çarptı. Toprağı biraz eşeleyince demirden bir sandık buldu. Sandık çeşit çeşit mücevherler, altınlar, inciler ve pırlantalarla doluydu.

Sandığı hemen çıkarmasının doğru olmayacağını düşünerek akşam olmasını bekledi. Karanlık bastırınca, sandığı karısıyla birlikte kulübelerine taşıdılar. Köylü:

— «Şu sandıktaki hazineye bak!» dedi. «Zengin olduk, hem de çok zengin. Yalnız, bunu nerede saklayacağız? Eğer derebeyi toprağını sürerken hazine bulduğumuzu duyarsa başımıza belâ kesilir, hazineyi de zorla elimizden alır.»

— «Döşemenin altına gömelim,» dedi karısı, «orada onu hiç kimse bulamaz.» Köylü, karısının düşüncesini uygun buldu. Döşemenin altındaki toprağı kazdılar, sandığı oraya gömdüler, sonra da toprağı iyice bastırıp döşemeyi kapattılar.

Köylünün karısı sevincinden uçacak gibiydi. Bir ara su çekmek için kuyuya gitti. O zaman zavallı yoksul köylüyü aldı bir düşünce. «Şu karım çok gevezedir, ağzında hiç laf durmaz,» diye düşünüyordu. «Şimdi hazine bulduğumuz haberini herkese yaymaya başlar. Birazdan bütün köyün haberi olur.»

Hemen kazmayı küreği yeniden eline aldı, karısı geri dönmeden sandığı yerinden çıkardı, yanına alıp köyün uzağındaki bir tarlaya götürüp gömdü. Gömdüğü yerin üzerine de bir fidan dikti. Sonra hiç bir şey olmamış gibi eve dönüp karısını beklemeye başladı. Karısı geldiğinde:

— «Yarın ormana gidip balık tutalım. Bu ara balığın bolluğu olduğunu söylüyorlar,» dedi yoksul köylü.

Karısı bu sözleri duyunca şaşırdı:

— «Ne! Ormanda balık mı tutacağız? Öyle saçma şey mi olur?» dedi.

— «Neye olmasın?» diye cevap verdi köylü. «Yarın gittiğimizde görürsün.»

Ertesi sabah erkenden kalktı, köyün balıkçısına gidip birkaç kilo balık aldı. Oradan fırına uğrayıp bir düzine ufak şekerli çörek aldı. Dönüşte de bir tavşan yakalayıp öldürdü. Balıkları ormanda bir yere koydu. Şekerli çörekleri bir başka yerde bir ağacın dallarına astı. Ölü tavşanı da oltasının iğnesine takıp ırmağa attı.

Gün ağardıktan sonra karısıyla birlikte ormana gitti. Ormanda dolaşırlarken köylünün karısı yerdeki balıkları gördü, şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı. Balıkları yerden toplayıp sepetinin içine koydu.

Biraz sonra şekerli çöreklerin asılı durduğu ağaca geldiler. Kadın dallara asılı duran çörekleri görünce gene şaşırdı:

— «Şunlara bak!» diye bağırdı sevinçle. «Ağacın üzerinde çörekler olmuş!»

— «Bunda şaşacak ne var?» dedi kocası. «Dün gece gökten çörek yağmıştı. Bazıları bu ağaca takılıp kalmış.»

Çörekleri de sepete koyup yeniden yola koyuldular. Irmağın kıyısına geldiklerinde köylü karısına biraz beklemesini söyledi.

— «Bakalım oltaya bir şey takılmış mı?» dedi. «Bu sabah ırmağa bırakmıştım.» Oltayı sudan çekti ve tabii suyun içinden, oltanın ucunda bir tavşan çıktı.

— «Aman Yarabbi! Şuraya bak!

KÜP VE TESTİLER SUYU NİÇİN SERİN TUTAR?

Küp ve testilerin suyu niçin serin tuttuklarını bilenimiz pek azdır. Buz dolaplarının henüz bulunmadığı çağlarda sıcak yaz günleri eski biçim evlerin serin ve loş taşlıklarındaki küplerde bulunan suları, o zamanki insanların ne büyük bir zevkle içtiklerini hissedebiliriz.

Sıcak yaz gecelerinde pencere kenarına bırakılan toprak bir testinin suyu ne kadar soğuttuğunu hepimiz, kendi deneylerimizden biliriz. Halbuki bir kovanın, bir tenekenin, sözün kısası madenden bir kabın içindeki su hiçbir zaman küp ya da testilerdeki sular kadar serin olmaz.

Küpler ve testiler, suyu niçin serin tutar?

Sır sürülmemiş küp ve testiler yani toprak kapların çeperlerinde bir takım küçücük delikler bulunur. İçine su konan bu gibi kaplar bu göze görünmeyen deliklerden dışarı sızar. İşte sır sürülmemiş küp ve testilerin dış tarafına sızan ve yayılan bu sular, sıcağın etkisiyle buharlaşır. Buharlaşırken de çevresindeki sıcaklığı alır. Bunun doğal bir sonucu olarak da küp ya da testi soğur. Bu soğukluk suyu serin tutar.

Oltaya bir tavşan yakalanmış. Hem de suyun içinde!» diye bağırdı köylünün karısı.

Köylü ise istifini bile bozmamıştı:

— «Bunda şaşacak ne var?» dedi. «Tavşanların da balıklar gibi suyun altında yaşayabildiğini bilmiyor muydun?»

— «Yoo. Hiç duymamıştım.»

Tavşanı da sepetlerine koyup kulübelerine döndüler. Kadın, ormanda topladıklarından güzel bir yemek hazırladı. Aradan birkaç gün geçti. Köylü her nereye gitse herkes bulduğu hazineden söz ediyordu. Karısı çenesini tutamamış ve köylünün bir hazine bulduğunu sağır sultan bile duymuştu. Birkaç gün sonra köylünün korktuğu başına geldi. Zalim derebeyi onunla konuşmak istiyordu. Derebeyinin huzuruna çıktığında karısını da aynı yere getirmişlerdi.

— «Duyduğuma göre, topraklarımda çalışırken bir hazine bulmuşsun,» dedi derebeyi. «Bu haber doğru mu?»

Köylü, hazinenin sözünü sanki ilk kez duyuyormuş gibi şaşırdı.

— «Hayır, efendim, doğru değil,» diye cevap verdi.

Derebeyi sesini yükseltti:

— «Boş yere saklamaya çalışma. Karın bana her şeyi anlattı.»

— «Karım mı!» dedi köylü. «Ha, şimdi anlaşıldı. Zavallı kadıncağız biraz kafadan çatlaktır. Ne dediğini bilmez o.»

Köylünün karısı kendine kafadan çatlak denmesine pek kızmıştı. Hemen söze karıştı.

— «Söylediklerim doğrudur, efendim. Ben akıllı bir kadınım. Sandığın içi mücevherlerle, altınlarla, pırlantalarla doluydu. Sonra da getirip döşemenin altına gömdü.»

— «Peki, kocan ne zaman buldu bu hazineyi?»

— «Balık tutmak için ormana gittiğimizden bir gün önce.»

— «Ne dedin? Balık tutmak için ormana mı gittiniz?»

— «Evet. Hani gökten şekerli çörek yağmıştı ya, işte o gün. Biz de bir düzine kadar çörek toplamıştık. Aynı gün kocam ırmakta oltasıyla bir tavşan yakaladı.»

Derebeyi, kadının söylediklerini duyunca:

— «Bu kadın gerçekten kafadan çatlak,» dedi. «Şu söylediklerine kim inanır? Ama gene de gidip bunların kulübesinin döşemesinin altını arayın!»

Adamları gidip döşemeyi kazdılar ve tabii hiçbir şey bulamadılar. Böylece akıllı köylü hazinesini zalim derebeyinden kurtarmış oldu.

HARÇLIĞINIZIN BİRAZINI ARTIRIN

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR...

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 604

HİKÂYE

Türkçesi : **AKŞİT GÖKTÜRK**

ŞAŞA NİSAN-BİR YAPIYOR

Adı Şaşa'ydı küçük oğlanın. Pek o kadar küçük de sayılmazdı ama artık. Eskiden çok daha küçüktü. Hiç bir şey yapmayı bilmiyordu o zamanlar. Şimdi ise birçok şey yapabiliyordu, ama her giriştiği işi de başaramıyordu. Tıpkı bugünkü gibi.

Sabahleyin uyandığında güneş parlıyordu, ama biraz da yağmur çiseliyordu. Duvardaki takvim kocaman bir «bir» rakamı gösteriyordu. Şaşa birden o gün nisanın biri olduğunu hatırladı. Birkaç kişiye nisan balığını yutturabileceğini düşündü. Bu işe annesinden balşamak üzere ilkin mutfağa gitti.

— «Günaydın,» dedi Şaşa, kahvaltı hazırlamakla uğraşan annesine.

— «Günaydın,» dedi annesi gülerek. Şaşa söze nasıl başlayacağını bilemiyordu.

Kahvaltı boyunca annesine nasıl nisan-bir yapabileceğini düşündü.

— «Kapı çalınıyor!» diye yerinden fırladı en sonunda.

Annesi başını çevirip bakmadı bile.

— «Kapı çalınıyorsa sen aç,» dedi Şaşa'ya.

Şaşa kapıyı kendisi açmak zorunda kaldı. Tabii kapıda kimsecikler yoktu. Çıktı kapıdan gitti. Annelerin kolay kandırılamayacağını düşündü.

Köşeyi dönünce Musa'yla karşılaştı.

— «Pantolonunun arkası delinmiş,» dedi Şaşa.

— «Her zaman deliktir,» dedi Musa, sonra yürüdü gitti.

Ardından bakan Şaşa, pantolonunun gerçekten de delik olduğunu gördü. Musa'yı da kandıramamıştı. İyice canı sıkıldı bu işe.

Derken komşu evin köpeği Arap'ın az ötede güneşlenmekte olduğunu gördü.

ÇİFT HÖRGÜÇLÜ TİBET DEVESİ

(Camelus Bactrianus)

Bu deve, Tibet çöllerinde ufak gruplar halinde yaşar, yabanidir. Tek hörgüçlü deve gibi bunun da yağlı hörgücünde kimyasal bir çözülme sonucu su meydana gelir. Böylelikle, su bulamadan uzun bir süre dayanabilmektedir. Doğanın, çöllük bölgelerde yaşayan hayvanları koruma yoludur bu.

HİKÂYE (Devam)

— «Arap, Arap!» diye seslendi Şaşa. «Kediye bak kediye! Tut Arap tut!»

Arap kocaman ağzını açarak esnedi ancak. Hiç rahatını bile bozmadı.

— «Aptal köpek!» dedi Şaşa. Arap'ı kızdırmamak için alçak sesle söyledi bunu.

Arap'ı bile kandıramayınca, başka birini aramayı düşündü Şaşa. «Daha büyük yalanlar atmak gerek belki,» dedi kendi kendine.

Ellerini pantolonunun cebine sokarak bitişik sokağa saptı. Yaşlı Tim evinin önündeki kaldırımda odun kırıyordu.

— «Şa!» dedi Tim.

— «Şa!» dedi Şaşa.

Birbirlerini hep böyle selâmlarlardı.

— «Tim!» diye bağırdı Şaşa birden. «İneğin biri bisiklete binmiş, sokağın ucundan aşağı gidiyordu!»

Yaşlı Tim başını kaldırıp bakmadı bile.

— «Gider gider, şaşılacak ne var bunda!» dedi.

Şaşa bocaladı. Ama koca Tim'i kandırmayı kafasına koymuştu. Biraz dolaştı oralarda, yerdeki odun parçalarına vurdu ayağının ucuyle. Düşündü taşındı.

— «Annen ne yapıyor, iyi mi?» diye sordu yaşlı Tim.

— «Evet iyi,» dedi Şaşa.

— «Tim!» diye bağırdı birden sesinin yettiğince. «Bak bak, bir otomobil uçuyor!» Koca Tim gene kılını bile kıpırdatmadı.

— «Hmm,» demekle yetindi ancak.

— «İnsanın inanamayacağı birtakım şeyler vardır,» dedi koca Tim bir süre sonra, «ama inanılacak şeyler de vardır tabii.»

— «Ne gibi?» dedi Şaşa.

— «Bir zamanlar benim yumurtlayan bir atım vardı,» dedi koca Tim.

— «Ooo!» dedi Şaşa.

— «Evet evet!» diye mırıldandı Tim. «Bir İngilizistan atıydı. Yumurtaları da kendi rengi gibi masmaviydi.

Gözleri faltaşı gibi açıldı Şaşa'nın.

— «Sonra bir gün bu yumurtalar içerden çatlamaya başladı.»

— «Küçük atlar mı çıktı içlerinden?» diye sordu Şaşa merakla. «Onlar da mavi miydi?»

— «Hayır,» dedi koca Tim. «Yumurtaların açılması haftalar, aylar, yıllar sürdü, derken bir gün hepsi birden...»

— «Ne vardı içlerinde?» diye sordu Şaşa soluk soluğa.

— «Balonlar vardı,» diye gülümsedi Tim. «Renk renk balonlar. Hepsi birden havalandı uçtu sonra. Tıpkı böyle bir gündü. Nisanın birliydi günlerden.»

Şaşa bir an sessiz kaldı. Sonra dönüp gitti. Yaşlı Tim'in gene odun kırdığını işitiyordu.

— «Anlaşıldı, bu iş için daha küçüğüm biraz,» diye düşündü. Şaşa, alacakları olsun, önümüzdeki yıl bir nisanda gösteririm onlara!»

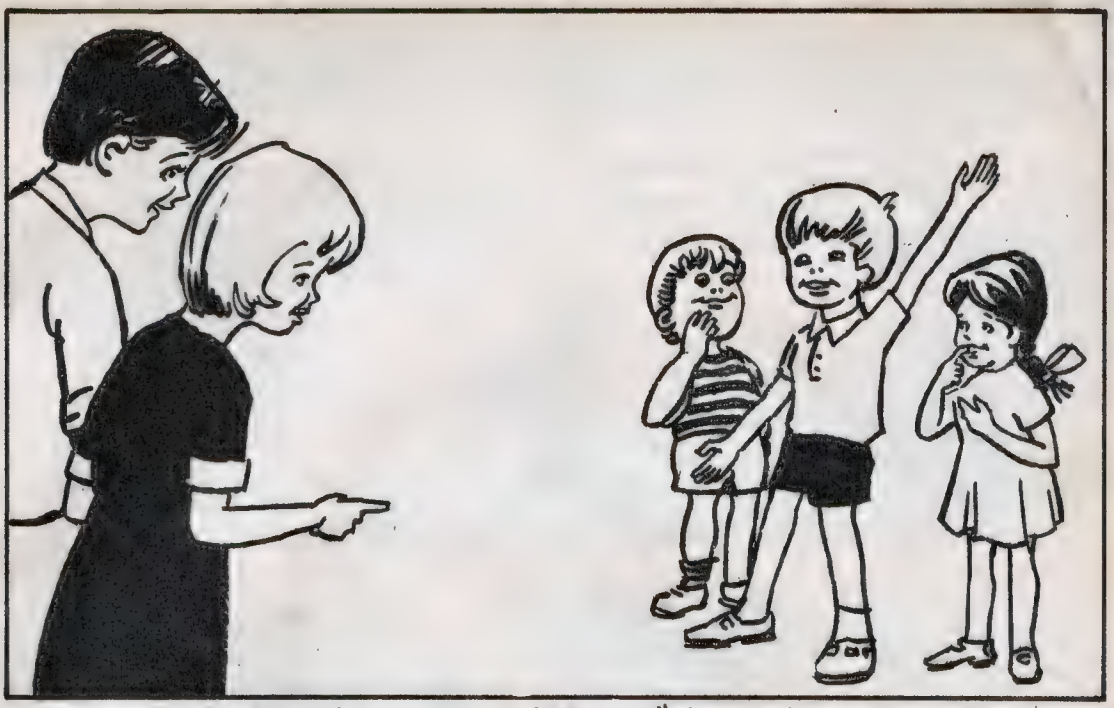

— «Şu Turgut'a şaşıyorum, doğrusu! Öyle güzel masallar, hikâyeler, serüvenler anlatıyor ki!»

— «Şaşacak ne var, Ayşe! Armağan kitaplarının hiçbirini kaçırmaz. Bunların hepsini o kitaplarda okumuş!»

ARMAĞAN
ÇOCUK KLASİKLERİ

R. Kipling: **KORKUSUZ KAPTANLAR**
J. Swift: **GULLIVER'İN GEZİLERİ**
R. L. Stevenson: **KAÇIRILAN ÇOCUK**
A. Daudet: **BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ**
D. Defoe: **ROBINSON CRUSOE**
E. Porter: **POLLYANNA**
J. Verne: **ESRARENGİZ ADA**
K. De Segur: **BİR EŞEĞİN HATIRALARI**
R. L. Stevenson: **DEFİNE ADASI**
J. Spyri: **HEIDI**
J. Verne: **DÜNYA'DAN AY'A**
J. Verne: **KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI**
Mark Twain: **TOM SAWYER**
H. Malot: **KİMSESİZ ÇOCUK**
H. Stowe: **TOM AMCA'NIN KULÜBESİ**
L. Alcott: **KÜÇÜK KADINLAR**
P. L. Travers: **GÖKTEN İNEN MELEK**
A. Sewell: **KARA ELMAS**
L. Alcott: **İYİ HANIMLAR**
J. Verne: **80 GÜNDE DÜNYA GEZİSİ**
K. Ségur: **SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER**
L. Alcott: **KÜÇÜK ERKEKLER**

OKUMUŞ OLMAKLA ÖVÜNECEĞİNİZ KİTAPLAR

Her kitap açık bir dille yazılmış, iyi cins kâğıda basılmıştır. Beş renk, resimli, yaldızlı kapak içinde sağlam bez ciltli, bol resimlidir.

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ
Genel Dağıtım: BATEŞ A.Ş.

MİNİFARE

⑥ MİNİ FARE İLE TOPAÇ, MAĞARADA TANIŞTIKLARI YAŞLI ADAMI

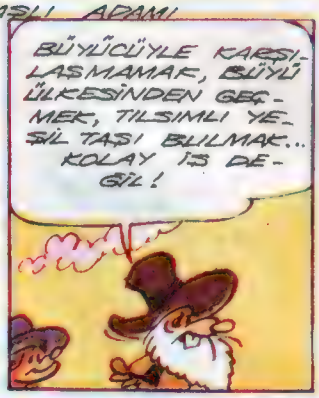

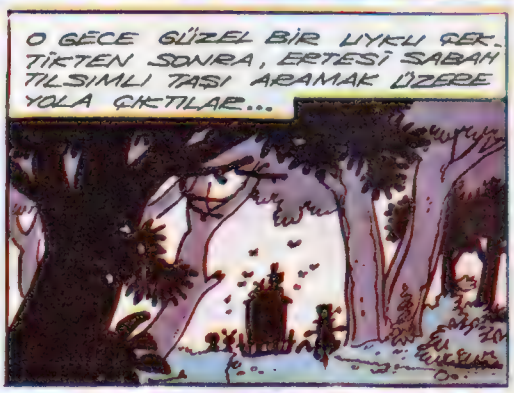

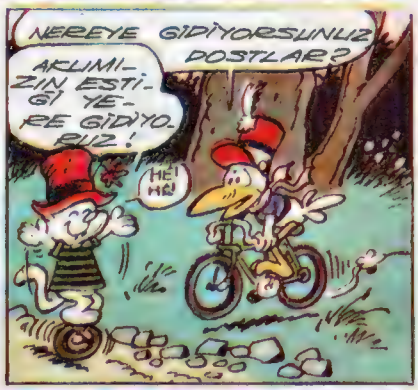

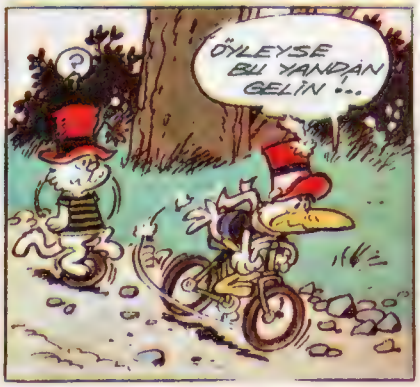

SİRKTE

ARKADAŞLARININ YANINA GETİRDİLER...

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

SABAH

İlk rüzgârda başlar
Güzel sabahlar;
O candan ışıklar
Güneşin bakışıdır.

ALİ IŞIK
(Atatürk Lisesi öğrencisi
GAZİANTEP)

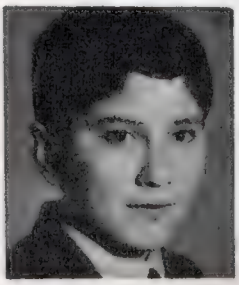

TÜRK HAVA KURUMU

Elele verelim,
Türk hava kurumunu
Güçlendirelim;
Daima yardım edip
Türk hava kurumunu
Yükseltelim.
Onu Atatürk kurdu,
Bizler ilerletelim;
Türk hava kurumunu
Yüzyıllar boyunca
Yaşatıp koruyalım...

AYDA AKTAY (Kız Sanat Enstitüsü öğrencisi - ERZURUM)

ÇİÇEKLERİM

Güzel çiçeklerim var:
Tohumdan çıkan,
Bahçemde açan,
Mis gibi kokan,
Saksılardan sarkan,
Benim güzel çiçeklerim.

İNCİ ALKIN (Alsancak Gazi İlkokulu öğrencisi - İZMİR)

MİSAFİR

Hoş geldiniz, hoş geldiniz,
Bizleri mutlu ettiniz;
Her zaman geliniz bize,
Sevinelim hepimiz.

HAKAN ÖKER
(Ergenekon İlkokulu
öğrencisi - ANKARA)

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK GAZETESİ

Pazartesi günleri çıkar.
31 MAYIS 1971
Sayı: 22 Sıra No. 802
Yıl: 26 Cilt: 1

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare:
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Baylilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenârî Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI:
Yıllık: **40 TL.** ★ Altı aylık: **20 TL.** ★ Yurt dışı yıllık: **55 TL.** ★ Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL.** ★ Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL.** ★ Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL.** ★ **Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir.** ★ **YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz:		Çok renkli:	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

TÜRKİYE'M

Yemyeşildir bağları,
Deli akar suları,
Çok uludur dağları;
Ne güzeldir TÜRKİYE'm!

Masmavi denizleri,
Kocaman şehirleri,
Çok şirindir köyleri;
Ne güzeldir TÜRKİYE'm!..

NİYAZİ ÇİÇEK (Şirinyer Ortaokul öğrencisi - İZMİR)

TOZLU AYNA

Ne kadar tozlanmışsın ayna,
Beni bile görmüyorsun artık.

Merak etme,
Yarın tozunu alırım.

O zaman, beni değil,
Herkesi görürsün.

SEVGİ ÇELİKCENGİZ
(Altıparmak İlkokulu öğrencisi - BURSA)

TRAFİK

Sarı ışık yanınca,
Hemen hazır olunuz!
Yeşil yandı, haydi geç!
Kırmızı'da durunuz...
Trafik lambaları,
Kavşakta bizi bekler,
Şehrin caddelerini
Renk renk ışıkla süsler.

SELMA BAYLAN
(Kadıköy Kız Enstitüsü orta kısım öğren. - İST.)

KÖYDE SABAH

Yavaş yavaş güneş doğar,
Sabahleyin öter horozlar,
Tektük açılır kapılar,
Köyde hayat canlanmaya
başlar;
Bir dere şarıl şarıl akar,
Hayvanlar otlar çayırda;
Birkaç çocuk oyun oynar,
Tarlada çalışan çiftçiler
var,
Alınteriyle para kazanırlar.

ÖMRÜM ÖZMEN
(Sarar İlkokulu öğrencisi - ANKARA)

OYUN EĞLENCE BİLGİ BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

(1) Resim 2: Baca ve ağacın dalı. Resim 3: Pencere. Resim 4: Havuzun fıskiye tablası ve evin dış kapısının üst kısmı.
(2) FEVZİ ÇAKMAK
(3) 6 numaralı resim.
(4) 3 × 4 = 12 ve 13 — 11 = 2

ÖZLEM

Babacığım, anneciğim,
Sevgim sonsuzdur size,
Özledim ikinizi de...
Mektuplarınız geliyor
şükür;
Onlarla avunuyorum.

Bahar geldi,
Siz gelmediniz.
Uçan kuşlardan sordum,
Böylece avunuyorum.

MÜGE ALPAR (Ortaokul öğrencisi, Değirmendere - KOCAELİ)

TRAFİK İŞARETLERİNİ
TANIMAKLA
BUGÜN KENDİNİ
YARIN KARDEŞLERİNİ
KORURSUN

SAĞA VE SOLA MECBURİ YÖN

Bazı yollarda yukarıdaki işaret bulunur. Bu işaretten sonra yolda ileri yöne gitmek tehlikeli ve yasaktır. Sağa ya da sola sapmak gereklidir.

Yukarıdaki işarete rastlayınca sağ ya da sol yöne sapınız.

Bu kurala uymakla birçok kazalar önlenir.

DOĞAN SİGORTA

Sizin Sigortanız

M 2286

AÇIKGÖZ HANCI

Açıkgöz Hancı «Kızaran etin kokusuyla ciğerlerini tıkabasa doldurdun, parasız olur mu bu iş?» dedi

Bir gün hanın birine bir yolcu geldi. Yorgundu, üşümüştü. Biraz dinlenmek ısınmak için hemen ocak başına çöktü. Ocaktaki közler üstünde, şişe takılmış kocaman bir but parçası ağır ağır kızarıyordu. Kızaran etten yayılan kokuyu yorgun adam uzun uzun içine çekti. Yorgunluğu biraz geçtikten, biraz da ısındıktan sonra ayağa kalkarak gitmeye davrandı.

Tam kapıdan çıktığı sırada han sahibi ardından yetişerek, borcunu ödemeden gidemeyeceğini söyledi.

— «Ne borcu?» diye sordu yolcu. «Bir şey yemedim içmedim, ocağın başında biraz ısındım ancak, bunun borcu mu olurmuş?»

— «Kızaran etin kokusunu

DOĞAN KARDEŞ'İN ESKİ SAYILARINI EDİNMEK İSTİYORSANIZ

1) Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, ev adresinizi yazın.
2) İstediğiniz sayıların numarasını ve yılını belirtin.
3) İstediğiniz her sayı için 75 kuruşluk posta pulunu bir zarfa koyarak «BATEŞ BAYİLİK TEŞKİLÂTI - Cağaloğlu, Molla Fenari Sokak No. 1 İSTANBUL» adresine postalayınız.

KARDEŞİME MASALLAR

ikide bir içine çekiyordun, ciğerlerini tıkabasa doldurdun o kokuyla, parasız olur mu bu iş?» dedi açgözlü han sahibi.

Bunun üzerine yolcu cebinden son parasını çıkardı, yerdeki taşların üstüne attı, sonra hemen eğilip alarak gene cebine koydu.

— «İşittin mi paranın şıngırtısını?» diye sordu han sahibine. Han sahibi «evet» deyince:

— «Sen benim karnımı kızaran etin kokusuyla doyurdun, öyle karın doyurmanın karşılığını ödemeye, paranın şıngırtısı yeter de artar bile. Yetmez dersen, gider yargıç karşısına çıkarız, kim haklı kim haksız belli olur,» dedi.

Bu söz üzerine han sahibinin yüzü hemen asıldı. Ağzını bile açmadan geri dönerek açıkgöz yolcunun yakasını bıraktı.

PULCULUK

EUROPA (CEPT) ANMA SERİSİ

PTT İşletmesi her yıl olduğu gibi bu yıl da bir «Europa (CEPT) Anma Serisi»ni geçtiğimiz 3 mayısta tedavüle çıkartmıştır. İki puldan meydana gelen seri 100 ve 150 kuruş değerindedir. Ofset usulüyle 50 lik tabakalar halinde bastırılan ve postada geçerliği sürekli olacak pullar daha önce tükenmediği takdirde 2 kasım 1971 günü akşamına kadar satışta kalacaktır. Bu anma serisinin tirajı 600 bindir. Pullar üzerindeki «Zincir halkalı sembolik kompozisyon» İzlandalı Mimar H. Haflidason tarafından yapılmıştır.

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 1,5 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ» — Bu Hafta Doğan Kardeşler Sayfası — P. K. 1146, ISTANBUL»** adresine postalayınız.

Faruk Akyürek
Kayseri 31.5.57

İsmail Karayel
Kargı 3.6.56

Kadir Kökçü
Akhisar 5.6.56

Nazan Kaygın
İzmir 2.6.59

★Handan Biberci
İstanbul 3.6.61

Servet Sökmen
İstanbul 1.6.58

★Şahap Çelik
Erzincan 3.6.61

M. Salih Batakçı
Gaziantep 6.6.58

Semâ Manavoğlu
İstanbul 2.6.64

Orhan Ülgen
İstanbul 4.6.62

★Nihal Yargıç
İzmir 31.5.60

Atillâ Turgul
Elâzığ 3.6.57

★Şentürk Saraçoğlu
Trabzon 2.6.61

Müjdat Arabacıoğlu
Karabük 3.6.61

★Murat Güneş
İzmir 6.6.61

Perihan Onaner
İstanbul 1.6.59

★Fuat Tokat
Michigan 4.6.63

Ahmet Seyfi Çetinefe
İstanbul 4.6.62

Mehmet Argın
Niğde 5.6.57

Serdar Pekel
İstanbul 3.6.59

Ferhan Şenocak
İstanbul 2.6.60

★Zafer Bilgiç
Balıkesir 6.6.60

Nilüfer Bora
İstanbul 31.5.61

Özgül Bilge
Ankara 31.5.59

İNSANLAR ATEŞ YAKMASINI NE ZAMAN ÖĞRENDİLER?

İlkel insanlar, ateşte, ateşin ruhu sayılan ateşten çok küçük bir takım kertenkelelerin yaşadığına inanırlardı. Bazıları da ateşi, bir tanrı olarak kabul ederler ve adına tapınaklar yaparlardı. Bu tapınaklarda ateş tanrısına adanmış ateşler, yüzyıllar boyu sönmeden yanardı. Ateşi söndürmemek en eski geleneklerden biridir.

İlkel insanlar ateş elde etmesini bilmezlerdi. Onlar ateş elde etmez, tıpkı bugünün değerli taşları gibi onu bulurlardı. O çağda ateşin, bir hazine gibi korunması boşuna değildi. Gerçekten de sönen bir ateşi yeniden yakmak imkânsızdı. Çünkü o çağın insanı ateş elde etmesini bilmiyordu.

Yıldırımın tutuşturduğu bir ağacın yanına sokulmak büyük cesaret isteyen işti. Bunu göze alanlar bu paha biçilmez hazineyi barındırdıkları mağaraya götürdüler ve ondan yararlandılar. Böylece ateş ışınları mağaralarını aydınlatmış, ısıtmış ve etlerini kızartmış, onlara ışık, ısı ve lezzetli besin sağlamıştı. Ama insanların ateş elde etmesini öğrenmeleri için binlerce yılın geçmesi gerekti.

Ateş elde etmenin ilk usulü hemen hemen günümüze kadar süregeldi. İlk insanlar iki sopayı, iki ağaç dalını birbirine sürterek ateş elde ederlerdi. Bugün biz de kibrit çöpünü kibrit kutusuna sürterek ateş elde ediyoruz. Ama aradaki fark çok büyük. Kibriti tutuşturmak bir an işidir, halbuki en kuru bir ağaç dalını tutuşturmak bile dakikalarca sürer. Hem sonra bu işi başarmak için de özel bir bilgi gerekir. İlk insanların usulünce ateş elde etmek isterseniz bunu pek başaramazsınız.

Oyun * Eğlence * Bilgi * Bilmece

BİRBİRLERİNİN AYNISI GİBİ GÖZÜKEN BU DÖRT MANZARADA BAZI FARKLAR VAR. ONLARI BULABİLİR MİSİNİZ?

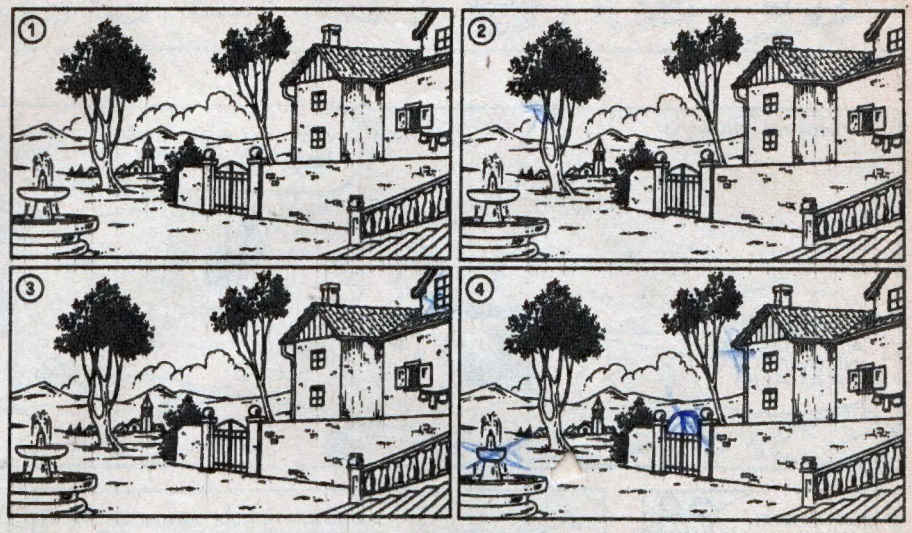

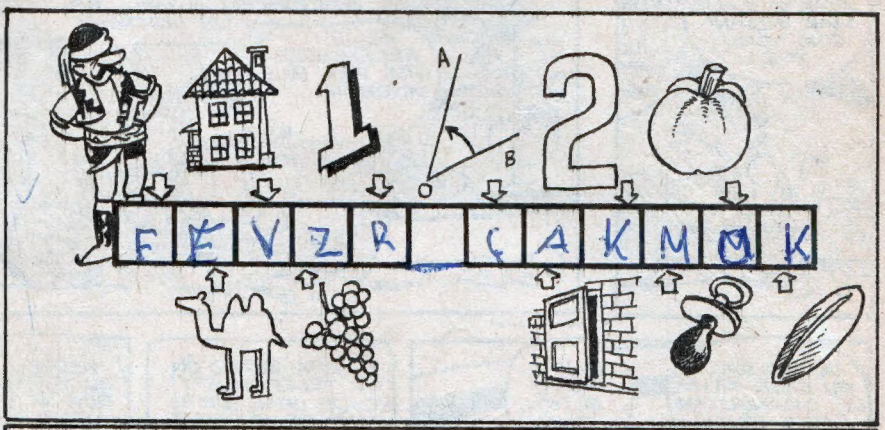

HER RESMİN ADININ İKİNCİ HARFİNİ AİT OLDUĞU KAREYE YAZARSANIZ KURTULUŞ SAVAŞIMIZIN TANINMIŞ BİR KUMANDANINI BULURSUNUZ.

YUKARIDAKİ İSTAMPA AŞAĞIDAKİ RESİMLERDEN HANGİSİNİ BASAR.

CEVAPLAR 27. SAYFADADIR.

$$A \times B = CD$$
$$CA + CC = D$$

A,B,C,D, 1 İLE 4 ARASINDA DÖRT SAYIDIR. BU SAYILARIN YUKARDAKİ İKİ EŞİTLİĞİ DE SAĞLAMASI İÇİN DEĞERLERİNİN NE OLMASI GEREKİR.

TAŞ DEVRİ

Hanna-Barbera
HAY ALLAH SENDEN RAZI OLSUN! BU AKŞAM HİÇ YÜRÜYECEK HALİM YOKTU... İYİ OLDU!..
EVVEL ZAMAN TAŞ OCAĞI ŞTİ.
DEMİRTAŞ, ATLA DA SENİ EVİNE BIRAKAYIM.

BÜTÜN GÜN AYAKTA ÇALIŞMAK İNSANI ÇOK YORUYOR!

AKŞAM MAÇA GELECEKSEN, GEÇERKEN ALAYIM, HA, NE DERSİN?
GELİP GELEMİYECEĞİMİ PEK BİLEMİYORUM...
DUR
TAKSİ
© 1970 Hanna - Barbera Prods. Inc.

DELİ OLMA! BU GECE FİLELE ORANGUTANLARIN FİNALİ VAR!..
BİLİYORUM, BİLİYORUM!!

KARIM BİRAZ ÖNCE TELEFON ETTİ. EVDE UFAK BİR İŞ VARMIŞ, BİTİREBİLİRSEM GELİRİM...

NEDİR BU YAPACAĞIN İŞ? UZUN MU?
BİLMEM... BİR MUSLUK MU BOZULMUŞ NE?

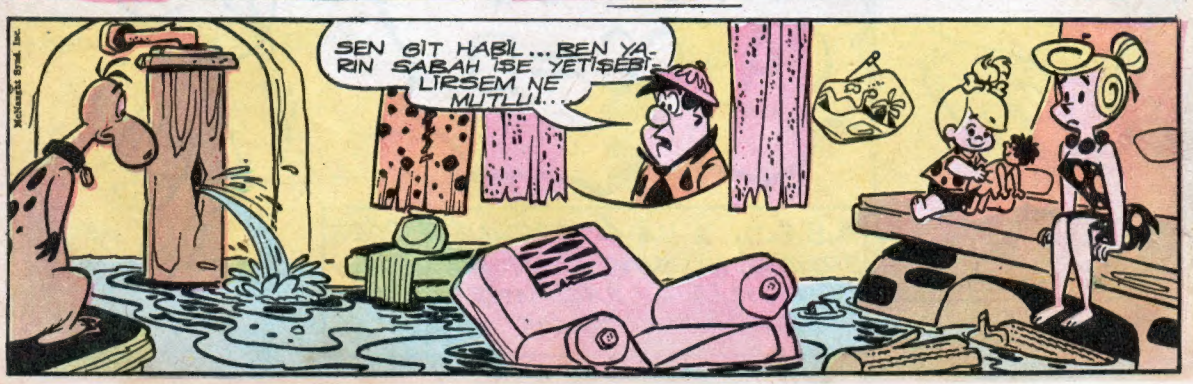
SEN GİT HABİL... BEN YARIN SABAH İŞE YETİŞEBİLİRSEM NE MUTLU...
Mehaniki Synd. Inc.